

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës: 2022:247336

Datë: 05.06.2024

Numri i dokumentit: 05781982

C-IV-14-4030

Ankuesit:

N K nga f.sh L i P.

Përfaqësuar nga av. B I, Prishtinë.

Kundër:

E paditura:

N.SH “FAN Zahir Pajaziti”, përfaqësuar nga **Agjencia Kosovare e Privatizimit**, lagja Lakërishte- rr. “Dritan Hoxha”, nr. 55, Prishtinë.

Dhoma e Posaçme e Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Dhoma e Posaçme), sipas gjyqtarit, Dr.sc. Murat Hulaj, me dt.30 maj 2024, lëshon këtë:

A K T G J Y K I M

- I. APROVOHET pjesërisht** ankesa si e bazuar dhe **ndryshohet** vendimi i Autoritetit të Likuidimit të AKP-së nr.PRN046-0463 i dt.15 prill 2014.
- II. OBLIGOHET** e paditura AKP, që ankuesit **N K** në emër të kompensimit për paga të pa paguara t’i paguaj shumën prej **1,522.35€**, dhe në emër të interesit ligjor prej 10% të shumës themelore ti paguaj shumën **152.23€** .
- III. REFUZOHET** pjesa tjetër e kërkesës si e pa bazuar.
- IV.** Shumat e aprovuara si në pikën 2 të dispozitivit do të përmbushen në pajtim të prioritetit sipas kategorisë së përcaktuar të kërkesave dhe interesave në procedurën e likuidimit.
- V. OBLIGOHET** e paditura AKP, që përfaqësuesit të ankuesit t’ia paguaj shpenzimet e përfaqësimit në shumë prej **124.00€**

Rrethanat faktike dhe procedurale

Me dt.15 maj 2014, përmes postës së rregullt përfaqësuesi i ankuesit av. B I ka dorëzuar ankesën për shqyrtimin e Vendimeve të Autoritetit të Likuidimit (tutje AL) nr.PRN046-0463 dt.15 prill 2014 Në ankesën e tij thekson se të gjithë punëtorët ishin pre e ndërprerjes së marrëdhënies së punës nga ndërmarrja dhe rrjedhimisht të gjithë kanë të drejtë në kompensim për ndërprerje të parakohshme të marrëdhënies së punës. AKP nuk ua kishte mohuar këtë, por AKP ua ka refuzuar kërkesat e tyre duke pretenduar se këto kërkesa për kompensim për ndërprerje të parakohshme të marrëdhënies së punës janë të parashkruara. Përfaqësuesi konsideron se kërkesa e punëtorit nuk është parashkruara dhe se punëtorët e kësaj ndërmarrje kanë të drejtë në kompensim duke ju referuar ligjeve që janë në fuqi në Kosovë. Së bashku me ankesën përfaqësuesi ka bashkëngjitur: Kopjen e vendimit të kundërshtuar, Lista përfundimtare e 20%, Lista e pagave në emër të ankuesit dt.24.03.2006, Lista e pagave në emër të ankuesit për tri paga të pa paguara.

Me dt.09 qershor 2020, përfaqësuesi i ankuesve me një parashtresë bënë rregullimin dhe plotësimin e padisë, ku ka kërkuar që të aprovohet kërkesa e paditësit dhe të i njihet kompensimi për paga të pa paguara, borxhi kryesor në shumë prej 2,40.00€ me kamatë prej 10% në shumë prej 242.00, si dhe kamatën prej 8% prej vitit 2002 kur është dashur që të paguhen pagat e pa paguara. I ka kërkuar edhe shpenzimet e procedurës duke i specifikuar. Të njëjtës i ka bashkëngjitur: Njoftimin për ndërprerje të marrëdhënies së punës, Lista e pagave në emër të ankuesit dt.24.03.2006.

Me dt.08 prill 2024, e paditura AKP parashtroi mbrojtje në të cilën pohoi se AL ka kryer një vlerësim të saktë të rrethanave faktike dhe zbatim të drejtë të dispozitave ligjore. E paditura pohoi se ankesa është e pa pranueshme pasi që konsideron se është e rëndësishme të theksohet se objekti i kësaj procedure gjyqësore është vetëm ligjshmëria. Në këtë kontekst 74.2 i Ligjit 06/L-086 parashikon që ankesat e dorëzuara në DHPGJS kundër vendimeve të AL-së duhet të bazohen në pretendimet se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin 04/L-034 për AKP-në. Parashtruesi nuk ka treguar se cilin nen e ka shkelur të Ligjit 04/L-034 është shkelur nga AL-ja me marrjen e vendimit. Argumenti tjetër në përgjigjen e parashtruar të AKP-së është se pretendimet e parashtruesit për kompensim për ndërprerje të parakohshme të marrëdhënies së punës janë të parashkruara. Në varësi të dispozitave të mësipërme kërkesa duhet të jetë parashtruar në gjykatë apo autoritet tjetër kompetent brenda 3 vjetësh nga koha kur parashtruesi ka fituar të drejtën të kërkojë kompensim. Në fund e paditura AKP propozon gjykatën që ankesa të refuzohet si e pa pranueshme dhe pa bazuar.

Arsyetimi ligjor:

Ankesa aprovohet si pjesërisht e bazuar dhe ndryshohet vendimi i kundërshtuar i AL.

Në bazë të nenit 2.4 dhe nenit 77.1.1.1 të Ligjit Nr.06-L-086 të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejshëm Ligji për Dhomën e Posaçme), gjykata zbaton dispozitat procedurale të këtij ligji.

Në bazë të nenit 76.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 398 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, gjykata vlerëson se faktet që përmban ankesa e vërtetojnë atë dhe merr këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore.

Neni 42 pika 2 e Ligjit për Dhomën e Posaçme, parasheh se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka barrën e dëshmisë për të dëshmuar vërtetësinë e pretendimit të tillë, duke paraqitur parashtrësat apo duke paraqitur provat materiale (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuese), ndërsa, pika 3 parasheh se pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka mundësinë e arsyeshme për të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë, nëse pala e tillë dështon që të paraqesë apo dorëzojë provat e tilla, atëherë vlerësohet se pala nuk ka ofruar barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë.

Sipas nenit 7 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, palët kanë për detyrë ti paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla. Me fjalë të tjera, kushdo që thotë diçka duhet ta dëshmojë atë (ei incumbit probatio qui dicit).

Neni 55.1 i Ligjit të Punës Nr. 03/L-212 (si ligj në fuqi në kohën e nxjerrjes së vendimit) parasheh që: “I punësuari ka të drejtë në pagë, e cila përcaktohet me Kontratën e Punës, në pajtim me këtë ligj, Kontratën Kolektive, Aktin e Brendshëm të Punëdhënësit” .

Gjykata vlerëson se nuk është kontestuese në mes palëve fakti se ankuesi ishte një punëtor i NSH “Fan Zahir Pajaziti” në Podujevë. Në këtë çështje, kontestuese, ndërmjet palëve është çështja e parashkrimit të kërkesës së ankuesit për kompensim për pagat e papaguara. E paditura e kundërshton kërkesën e ankuesit duke pretenduar se e njëjta është parashkruar, me arsyetim se ankuesi nuk ka ndërmarrë ndonjë veprim me qëllim të ndërprerjes së këtij afati. Ankuesi, bazën e kërkesës së tij e mbështet në Listën e rrogave të mbetura borxh të dt.24.03.2006 vendimin e ndërprerjes së marrëdhënies së punës të datës 24 mars 2006, si dhe në pohimet e tij të parashtruara në ankesë.

Nga Lista e rrogave të mbetura borxh të dt.24.03.2006, vërtetohet fakti se ankuesi kishte paga të papaguara nga NSH në shumë prej 1.522.35€.

Andaj, gjykata i pranon si prova relevante dhe të bazuara listë pagesën vjetore të pagave të dt.24.03.2006, për të arritur në përfundim se ankuesi ka ofruar shërbime punë për NSH-në dhe se NSH i ka mbetur borxh pagat. E paditura nuk ka dëshmuar të kundërtën dhe nuk ka dorëzuar ndonjë provë për të vërtetuar faktin se ankuesi nuk kishte ofruar shërbime pune për NSH në periudhën e lartcekur, apo se nuk i ka mbetur pagat borxh, ashtu siç përshkruhen në listë pagesën vjetore të pagave lëshuar nga personi përgjegjës i NSH.

Me rastin e aprovimit të shumës në lartësi prej 1.522.35€, gjykata është bazuar në listë pagesën e pagave të dt.24.03.2006, e cila është e nënshkruar nga Drejtori financiar Sh M, si dhe nga D N L, e njëjta po ashtu e mban edhe logon e NSH-së. Gjithsejtë ankuesit i janë njohur pagat e papaguara në shumë prej 1,522.35 € me përjashtim të shumës prej 877.91€, të cilat ankuesit i ishin

Ilogaritur nga NSH-ja, por ankuesi me këtë ankesë e ka atakuar vetëm vendimin e AL-së, i cili ka të bëjë me paga të pa paguara, dhe jo për tri paga, andaj gjykata e refuzoj këtë shumë si të pa bazuar.

Gjykata ka vlerësuar edhe pretendimet e tjera dhe kundërshtimet e palës së paditur në lidhje me objektin e kontestit, por të njëjtat nuk kanë ndikuar për të vendosur ndryshe në këtë çështje. Pretendimi i të paditurës se kërkesa e ankuesit e tëra është parashkruar, nuk është plotësisht i saktë. Po ashtu, gjykata vlerëson se parashkrimi është ndërprerë me njoftimin e datës 24 mars 2006 dhe kështu pretendimi i të paditurës, se kërkesa është parashkruar për tërë detyrimin nuk është i drejtë dhe nuk gjen mbështetje në dispozitat ligjore.

Gjykata vëren se letra e datës 26 mars 2006, është një njoftim i përgjithshëm për kreditorët potencial dhe kështu nuk përcakton statusin individual të secilit ankues në kuptim të ekzistimit të marrëdhënies së punës dhe si e tillë nuk mund të shërbejë si e vetmja bazë për tu njohur të drejtën për paga të papaguara, por e njëjta duhet të shihet edhe në lidhshmëri me dëshmitë tjera, të dorëzuara nga ankuesi, siç është arsyetuar më lartë. Ankuesi me letrën e datës 26 mars 2006 ishte njoftuar se punësimi i tij përfundon me rastin e privatizimit të NSH dhe se çdo kërkesë eventuale që mund të ketë ndaj NSH, duhet ta parashtrijë me rastin e inicimit të procedurës së likuidimit ndaj NSH. Futja e NSH-së në procedurë të likuidimit në bazë të dispozitave ligjore ka qenë detyrë e të paditurës dhe nuk është varur nga vullneti i ankuesit, kështu ankuesi ka pasur pritje legjitime lidhur me fillimin e procedurës së likuidimit dhe parashtrimin të pretendimeve të tij kreditorë në po atë procedurë. Vonesa e fillimit të procedurës së likuidimit të NSH nuk mund ti atribuohet ankuesit dhe kështu ti mohohet e drejta në kompensim vetëm mbi faktin e afatit të parashkrimit, përderisa ka qenë obligim ligjor i të paditurës për fillimin e kësaj procedure dhe përderisa ankuesi me letrën e lartcekur është njoftuar se kërkesat kreditorë që mund ti ketë duhet ti parashtrijë kur të fillojë procedura e likuidimit. Njëherit një interpretim i tillë është në pajtim edhe me precedentët e DHPGJS-së dhe të Kolegjit të Ankesave (AC-I-20-0282, AC-I-20-0033, AC-I-20-0168 , AC-I-20-0183 etj).

Nisur nga kjo gjendje, gjykata vie në përfundim se ankuesi N K kishte ofruar shërbime punë për NSH dhe se NSH i kishte mbetur borxh pagat për periudhën e lartcekur dhe kështu i takon e drejta në kompensim për pagat e papaguara, në shumën e aprovuar.

Gjykata e aprovon shumën në lartësi prej 152.23€ në emër të interesit ligjor bazuar në nenin 37.3 të shtojcës së Ligjit nr. 04 / L-034 për Agjencinë Kosovare të Privatizimit. Sipas nenit të lartcekur të gjitha kërkesat e bëra ndaj Ndërmarrjes mund të përfshijnë kamatë në çfarëdo shume themelore të grumbulluar deri para datës së Vendimit të Likuidimit, me kusht që kjo kamatë të mos tejkalojë 10% (dhjetë për qind) të shumës themelore.

Andaj në bazë të lartcekurave dhe në pajtim me nenet 54.1 dhe 74.4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme u vendos si në dispozitiv të aktgjykimit.

Shpenzimet gjyqësore

Në bazë të nenit 62.5 të Ligjit për Dhomën e Posaçme secila palë do ti mbulojë shpenzimet e veta.

OBLIGOHET e paditura AKP, që përfaqësuesit të ankuesit t'ia paguaj shpenzimet e përfaqësimit në bazë të Tarifës së Odës së Avokatëve të Kosovës në shumën prej **124.00€** ashtu që për: hartimin e padisë në shumë prej 104.€, si dhe kompensimin e shumës për taksa gjyqësore në vlerë prej 20.€ për padi.

Këshillë juridike

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme brenda 15 ditëve nga pranimi i këtij aktgjykimi. Ankesa duhet të dorëzohet në bazë të nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

G j y q t a r i ,
Dr.sc.Murat Hulaj
